

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN
VOORZITTER VAN DE EERSTE KAMER

ARREST

nr. S/2014/0007 van 14 januari 2014
in de zaak 1011/0773/SA/1/0730

In zake:

1. de heer [REDACTED]
2. mevrouw [REDACTED]

beiden wonende te [REDACTED]

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat David VAN DEN HOVE
kantoor houdende te 9500 Geraardsbergen, Voskensstraat 7

verzoekende partijen

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **OOST-VLAANDEREN**

vertegenwoordigd door:
de heer [REDACTED]

verwerende partij

*Tussenkomen
partijen :*

1. de heer [REDACTED]
2. mevrouw [REDACTED]

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Wim DE CUYPER
kantoor houdende te 9100 Sint-Niklaas, Vijfstraten 57
waar woonplaats wordt gekozen

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld bij aangetekende brief van 20 april 2011, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de beslissing van de deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 3 maart 2011.

Met dit besluit heeft de deputatie het administratief beroep van de tussenkomen partijen tegen de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Geraardsbergen van 19 oktober 2010 voorwaardelijk ingewilligd.

De deputatie heeft aan de tussenkomen partijen een vergunning verleend voor het verkavelen van een perceel in 3 loten.

De bestreden beslissing heeft betrekking op een perceel gelegen te [REDACTED] en met kadastrale omschrijving [REDACTED].

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een nota met betrekking tot de vordering tot schorsing ingediend en een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De repliek in feite en in rechte van de tussenkomende partijen met betrekking tot de vordering tot schorsing is vervat in hun verzoekschrift tot tussenkomst.

De procespartijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 1 augustus 2011, waarop de vordering tot schorsing wordt behandeld.

Kamervoorzitter Eddy STORMS heeft verslag uitgebracht.

De verzoekende partijen en hun advocaat Karel MESSENS, die loco advocaat David VAN DEN HOVE optreedt, de heer [REDACTED], die verschijnt voor de verwerende partij, en advocaat Erika RENTMEESTERS, die loco advocaat Wim DE CUYPER verschijnt voor de tussenkomende partijen, zijn gehoord.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009, zijn toegepast.

De uitdrukkelijke verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de VCRO hebben betrekking op de tekst van deze artikelen, zoals zij golden op het ogenblik van het instellen van de vordering.

III. TUSSENKOMST

De heer en mevrouw [REDACTED] vragen met een op 6 juni 2011 ter post aangetekend verzoekschrift om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de eerste kamer heeft met een beschikking van 15 juni 2011 vastgesteld dat er redenen zijn om dit verzoek in te willigen en dat de tussenkomende partijen beschouwd kunnen worden als belanghebbenden, zoals bepaald in artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO, voor de behandeling van de vordering tot schorsing.

IV. FEITEN

Op 9 juli 2010 (datum van het ontvangstbewijs) dienen de tussenkomende partijen bij het college van burgemeester en schepenen van de stad Geraardsbergen een aanvraag in voor een vergunning voor een *“verkaveling bestaande uit 3 bouwloten”*.

De percelen zijn, volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 30 mei 1978 vastgesteld gewestplan ‘Aalst – Ninove – Geraardsbergen - Zottegem’, gelegen in woongebied met landelijk karakter.

De percelen zijn niet gelegen in een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet-vervallen verkaveling.

Tijdens het openbaar onderzoek, georganiseerd van 22 juli tot en met 20 augustus 2010, dienen de verzoekende partijen één van de twee bezwaarschriften in.

De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar adviseert als volgt ongunstig op 6 oktober 2010:

“ ...

Het ingediende verkavelingsaanvraagdossier is volledig en de procedure tot behandeling van deze aanvraag is correct verlopen. Ik sluit mij volledig aan bij de ongunstige planologische en ruimtelijke motivering van deze aanvraag, zoals opgebouwd door het college van burgemeester en schepenen.

...”

Het college van burgemeester en schepenen van de stad Geraardsbergen weigert op 10 oktober 2010 als volgt een verkavelingsvergunning aan de tussenkomende partijen:

“ ...

Het perceel zou worden opgesplitst in 3 kavels, nl. 1 gesloten, 1 half-open en 1 open bebouwing. Het terrein is bezwaard door de rooilijn waardoor de zijdelingse strook voorzien voor het lot 2 gelegen is binnen het nieuwe tracé van de [REDACTED]. De woningen op lot 1 en 2 worden ingeplant op de feitelijke weggrens. Een gewijzigde inplanting waarbij een voortuinstrook voorzien wordt zou meer verantwoord zijn. De voorgevel van de open bebouwing op het lot 3 is eveneens gelegen op de rooilijn. Het te bebouwen terrein is wel breed maar zeer ondiep, variërend van 10 m naar 13 m vanaf rooilijn tot achterste perceelsgrens. De achtertuintrook is slechts 4 m waar minstens 6 à 8 m de norm is. Het huidige voorstel wordt ongunstig geadviseerd.

Een herwerkt voorstel voor lot 1 en 2 kan het voorwerp uitmaken van een nieuwe aanvraag.

...”

Tegen deze beslissing tekenen de tussenkomende partijen op 22 november 2010 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

In zijn verslag van 18 januari 2011 adviseert de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar als volgt het administratief beroep niet in te willigen en een verkavelingsvergunning te weigeren:

“ ...

Voor de [REDACTED] (buurtweg nr. [REDACTED]) bestaat een rooilijnplan die bij het bepalen van de afmetingen van de voortuinstrook en van de kavelgrootte wel degelijk van belang is.

Volgens het goedgekeurde lijninrichtingsplan (gemeenteraad d.d. 17 mei 1921) wordt ongeveer 5 m vanaf de voorste grenslijn van het terrein ‘in den weg gelijfd’, hetgeen de voorgestelde loten 2 en 3 aanzienlijk zou verkleinen. De beoogde inplanting langs de buurtweg nr. 5 wordt immers voorzien op 5 m achter een lijn voorgesteld als voorste perceelsgrens; de zijdelingse strook voorzien voor het lot 2, alsook de voortuinstrook voor lot 3, is gelegen binnen het nieuwe tracé van de [REDACTED]. De zijgevel van de halfopen bebouwing op lot 2 en de voorgevel van de open bebouwing op het lot 3 zijn bijgevolg gelegen op de rooilijn. Een dergelijke inplantingswijze is niet wenselijk. Ten opzichte van

ontworpen rooilijnen wordt in landelijke omgevingen best een zekere achteruitbouw gerespecteerd.

Voorliggende aanvraag is onverenigbaar met het geldende rooilijnplan en moet om die reden worden geweigerd.

De loten zijn beperkt in grootte, de woondichtheid bedraagt 31 woningen per ha (geen rekening gehouden met de goedgekeurde rooilijn). Dit is, gelet op het landelijk karakter van de omgeving, niet aanvaardbaar, te meer daar lot 3 bestemd is voor een open bebouwing.

Lot 3 heeft een lengte van 25,8 m aan de straatzijde op 10 m à 13 m vanaf rooilijn tot achterste perceelsgrens. Aan de achterzijde van de woning op lot 3 wordt een tuinstrook gevrijwaard van 5 m. Rekening houdend met een gevraagde maximale kroonlijsthoogte tot 6 m, dient dit evenwel als een te kleine en te ondiepe tuinzone beschouwd te worden.

Dergelijke beperkte tuindiepte is uitzonderlijk binnen de landelijke omgeving en kan onvoldoende privacy waarborgen in verhouding tot de tuinzone van de woning op perceel [REDACTED]. Er wordt een bouwzone gecreëerd, die langs alle zijden omgeven is door een bouwvrije zijstrook. Gezien de beperkte oppervlakte van de kavels, 225 m², 330 m² en 415 m² (geen rekening gehouden met de rooilijn van buurtweg nr. 5), en de zeer ondiepe tuinzones, moet wel rekening gehouden worden met mogelijke hinderaspecten ten opzichte van de aanpalende eigendommen. De tuinzone moet minstens 6 m diep zijn om voldoende kwaliteit te bieden. Er kan bijgevolg geconcludeerd worden dat het lot 3 onvoldoende diep is om te bebouwen. Enkel wanneer het achterliggend perceel mee in een verkaveling betrokken wordt kan hier op kwalitatieve wijze een bijkomend bouwlot gecreëerd worden. Voorliggend ontwerp maakt al te zeer abstractie van dit gegeven en hypothekeert daardoor de ontwikkelingsmogelijkheden van de zuidelijk gelegen gronden.

Ruimtelijk en stedenbouwkundig is het aangewezen om op voorliggend terrein te voorzien in slechts 2 loten, aansluitend op de woning nr. [REDACTED].

De stedenbouwkundige voorschriften van de verkaveling garanderen niet dat de beoogde bouwzones en bouwwerken op de voorgestelde kavels resulteren in een goede ruimtelijke invulling in de directe omgeving.

...

Na de hoorzitting van 18 januari 2011 beslist de verwerende partij op 3 maart 2011 als volgt het administratief beroep in te willigen en een verkavelingsvergunning te verlenen volgens het ingediend plan, onder de voorwaarde dat de bebouwbare oppervlakte voor lot 3 beperkt wordt tot maximaal 100 m², zodat er voldoende tuinzone resteert:

“...

Voor de [REDACTED] (buurtweg nr. [REDACTED]) bestaat een rooilijnplan die bij het bepalen van de afmetingen van de voortuinstrook en van de kavelgrootte wel degelijk van belang is.

Volgens het goedgekeurde lijninrichtingsplan (gemeenteraad d.d. 17 mei 1921) wordt ongeveer 5 m vanaf de voorste grenslijn van het terrein ‘in den weg gelijfd’, hetgeen de voorgestelde loten 2 en 3 aanzienlijk zou verkleinen. De beoogde inplanting langs de buurtweg nr. 5 wordt immers voorzien op 5 m achter een lijn voorgesteld als voorste perceelsgrens. De zijdelingse strook voorzien voor het lot 2, alsook de voortuinstrook voor lot 3, is gelegen binnen het nieuwe tracé van de [REDACTED]. De zijgevel van de halfopen

bebouwing op lot 2 en de voorgevel van de open bebouwing op het lot 3 zijn bijgevolg gelegen op de rooilijn, wat kan aanvaard worden.

Lot 3 heeft een lengte van 25,8 m aan de straatzijde op 10 m à 13 m vanaf rooilijn tot achterste perceelsgrens. Aan de achterzijde van de woning op lot 3 wordt een tuinstrook gevrijwaard met een diepte van 4 m, zijdelings worden bouwvrije stroken gevrijwaard van 5 m.

Om te garanderen dat er nog voldoende tuinzone overblijft bij bebouwen van dit lot 3 dient de bebouwbare oppervlakte ervan beperkt te worden tot 100 m². Op die manier kan nog voldoende tuinzone gevrijwaard worden.

De voorgestelde stedenbouwkundige voorschriften van de verkaveling garanderen dat de beoogde bouwzones en bouwwerken op de voorgestelde kavels resulteren in een goede ruimtelijke invulling in de directe omgeving.
...”

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

De verwerende partij noch de tussenkomende partijen betwisten de ontvankelijkheid van de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging en tot vernietiging van de bestreden beslissing.

Alhoewel het ontbreken van excepties de Raad niet belet de ontvankelijkheid van een beroep te onderzoeken, oordeelt de Raad dat dit onderzoek alleen nodig is wanneer de voorwaarden vervuld zijn om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen en, zoals hierna zal blijken, is dit niet zo.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Uit de samenlezing van de artikelen 4.8.13 VCRO en 4.8.16, §3, derde lid VCRO moet worden afgeleid dat een bestreden vergunningsbeslissing alleen bij wijze van voorlopige voorziening kan worden geschorst ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel én wanneer er daarvoor redenen zijn.

A. Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partijen omschrijven het moeilijk te herstellen ernstig nadeel, dat zij menen te lijden, als volgt:

“ ...

Aangezien dient vastgesteld te worden dat verzoekers woonachtig zijn in een woongebied met landelijk karakter zich bevindend buiten de dorpskern van de deelgemeente Onkerzele van de Stad Geraardsbergen. Dat betrokkenen bewust hebben gekozen voor dergelijke landelijke omgeving omwille van de rust, het groen en het uitzicht. Dat immers

duidelijk blijkt dat betrokkenen vanuit hun tuin een groen zicht hebben, dat zal worden verstoord door het oprichten van een woning op lot 3.

Dat ingeval van tenuitvoerlegging van de beslissing van de Bestendige Deputatie de heer en mevrouw [REDACTED] het nodige kunnen doen om zo snel mogelijk een woning te zetten op lot 3 in de hoop dat zelfs ingeval van inwilliging van het beroep van verzoekers door de Raad, zij naderhand een regularisatie zouden kunnen vragen.

Dat dan ook dient vermeden te worden dat er in afwachting van de beslissing van de Raad reeds zou worden gestart met de werkzaamheden minstens wat lot 3 betreft, aangezien ingeval van uitvoering van de beslissing, er wel degelijk niet alleen een visuele hinder ontstaat, doch tevens er problemen kunnen bestaan om de oprit van verzoekers naast lot 3 op een degelijke manier te gebruiken.

Dat daarenboven door de uitvoering van de beslissing tevens het landelijk karakter van de omgeving in het gedrang komt en de tuin van verzoekers wel degelijk ingesloten zal komen te liggen waarbij er een inkijk is vanaf lot 3. Dat gezien trouwens de voorwaarde gesteld door de Bestendige Deputatie om de bouwoppervlakte te beperken tot 100 m² het risico zeer groot is dat zoals reeds aangekondigd twee bouwlagen zouden gebruikt worden, waardoor er reeds een ernstig risico is op afname van licht en bezonning. Dat dit des te meer geldt nu de verkavelingsvergunning toestaat dat zou worden gebouwd tot 4 meter van de perceelsgrens.

Dat het duidelijk is dat indien de beslissing van de Bestendige Deputatie ten uitvoer wordt gelegd, bovenstaande nadelen zeer ernstig zijn, en daarenboven moeilijk te herstellen, nu een herstel enkel mogelijk zou zijn mits afbraak van de reeds opgerichte gebouwen.

Dat de heer en mevrouw [REDACTED] zich uiteraard tegen dergelijke afbraak zullen verzetten, en mogelijks een verzoek tot regularisatie zullen instellen, waardoor gedurende lange tijd alleszins de nadelen voor verzoekers blijven bestaan.

...

2.

De verwerende partij antwoordt hierop:

“ ...

Verzoekers laten daarenboven na om in hun verzoekschrift in concreto aan te tonen dat er werkelijk een MTHEN zou zijn en beperken zich tot loutere stellingen van afname van zicht en bezonning (waarvan hierboven reeds werd aangetoond dat deze hinderaspecten niet als ernstig kunnen weerhouden worden).

Bovendien dient opgemerkt te worden dat huidige bestreden beslissing, anders dan verzoekers lijken te suggereren, geenszins toelating geeft tot het bouwen van enige constructie.

De vergunninghouders kunnen aldus niet op basis van huidige bestreden beslissing “snel een woning zetten”. Zodat de door de verzoekers gevreesde hinderaspecten niet het gevolg kunnen zijn van de bestreden beslissing.

Verzoekers kunnen met andere woorden geen moeilijk te herstellen nadeel ondervinden van onderhavige bestreden beslissing nu het een verkavelingsvergunning betreft die enkel het toepasselijk juridisch kader van de percelen wijzigt.

3.

De tussenkomende partijen voegen hier nog aan toe:

“ ...”

Verzoekende partijen zijn de eigenaars en bewoners van de woning nr. ■■■■■, welk perceel volledig paalt aan de percelen, voorwerp van aanvraag: de woning zelf is gebouwd tegen de bestaande kleine woningen nr. ■■■■■ en ■■■■■ (die gesloopt zouden worden), en langs buurtweg nr. ■■■■■ beschikken zij nog over een toegangsweg om hun perceel langs achter te bereiken.

In welke mate het gebruik van deze toegangsweg bemoeilijkt zou worden door de verkavelingsvergunning, is voor tussenkomende partijen niet duidelijk. Aan deze oprit wordt immers niets gewijzigd door de opdeling in loten en de mogelijkheid om op lot 3 te bouwen. In ieder geval ontbreken in het verzoekschrift tot schorsing precieze en concrete gegevens om dit beweerde nadeel aan te tonen.

Ook het feit dat verzoekende partijen zonlicht zouden verliezen door de bouw op lot 3, wordt op geen enkele wijze geconcretiseerd. Nochtans had verwerende partij er in de bestreden beslissing reeds op gewezen dat, gelet op de inplanting van de woning op lot 3 ten noorden van het perceel van verzoekende partijen, er bezwaarlijk sprake kan zijn van onaanvaardbaar verlies aan zonlicht:

“Appellanten worden gevolgd in de stelling dat er geen sprake kan zijn van een afname van licht of bezonning, gelet op de oriëntatie van de aanpalende percelen. Het te verkavelen terrein ligt immers aan de noordzijde van de percelen van bezwaarindieners.”

Dit argument wordt door verzoekers op geen enkele wijze weerlegd.

Daarnaast vergeten verzoekende partijen dat het perceel gelegen is in een woongebied met landelijk karakter. Waar zij enkel de nadruk leggen op het ‘landelijk karakter’ menen zij hier ten onrechte uit te kunnen afleiden dat zij recht hebben op een behoud van de bestaande, onbebouwde situatie. Zij negeren evenwel het feit dat het om een ‘woongebied’ gaat, en om een perceel dat gelegen is langs een voldoende uitgeruste weg, zodat de mogelijkheid van bebouwing voortvloeit uit de gewestplanbestemming en de ligging zelf.

Daarbij is het ook maar de vraag over welk ‘groen zicht’ verzoekende partijen het hebben.

Uit de onderstaande luchtfoto blijkt immers dat de eigendom van verzoekende partijen zich in een bebouwde omgeving bevindt en dat hij vanuit zijn woning kijkt op andere woningen: ...

Tot slot vergeten verzoekende partijen dat het voorwerp van de aanvraag een verkavelingsvergunning is. Vooraleer op lot 3 ook effectief gebouwd kan worden, dient nog een stedenbouwkundige vergunning aangevraagd en afgeleverd te worden. Zolang deze niet bekomen is, kan op lot 3 eenvoudigweg niet gebouwd worden. Zonder enige reden gaan verzoekende partijen er al van uit dat een bouwvoertreding begaan zou worden en dat tussenkomende partijen in allerijl een woning zouden zetten, hetgeen volstrekt voorbarig is.

De nadelen die verzoekende partijen inroepen, zijn ook veeleer gekoppeld aan de stedenbouwkundige vergunning voor de bouw van een woning op lot 3, dewelke nog aangevraagd en beoordeeld moet worden, dan aan de verkavelingsvergunning. Ook om deze reden kan er van enige schorsing geen sprake zijn bij gebrek aan moeilijk te herstellen ernstig nadeel.

...

Beoordeling door de Raad

1.

In de memorie van toelichting wijst de decreetgever er op dat het begrip ‘moeilijk te herstellen ernstig nadeel’ eveneens wordt gehanteerd binnen het schorsingscontentieux van de Raad van State, afdeling bestuursrechtspraak, en dat dit begrip, voor de mogelijkheid tot schorsing in procedures voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen, in diezelfde zin mag worden begrepen (*Parl. St. VI. Parl.*, 2008-2009, nr. 2011/1, p. 222, nr. 627).

Opdat de Raad de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing zou kunnen bevelen, moeten de verzoekende partijen doen blijken van een ernstig nadeel dat moeilijk te herstellen en bovendien persoonlijk is.

2.

De verzoekende partijen stellen dat zij vanuit hun tuin een ‘groen uitzicht’ hebben dat zal worden verstoord door het oprichten van een woning op lot 3 van de door de bestreden beslissing vergunde verkaveling en voeren aan dat zij naast deze visuele hinder ook problemen zullen hebben om hun oprit naast dit lot 3 op een degelijke manier te kunnen gebruiken.

3.

De bestreden verkavelingsvergunning heeft betrekking op een in een woongebied met landelijk karakter gelegen perceel dat deels omgeven is door percelen met woningen.

De verzoekende partijen kunnen in deze omstandigheden geen aanspraak maken op het onbebouwd blijven van het betrokken perceel of op het behoud van hun ‘groen uitzicht’ op dat terrein.

Bovendien oordeelt de Raad dat de verzoekende partijen met betrekking tot hun ‘groen uitzicht’ in gebreke blijven concrete en precieze gegevens (zoals foto’s van hun actueel uitzicht) bij te brengen, die de Raad zouden toelaten de ernst van het nadeel, meer bepaald de aard en de omvang ervan, dat de verzoekende partijen ondergaan of dreigen te ondergaan, te onderzoeken en te beoordelen.

Ook met betrekking tot de hinder omtrent hun oprit blijven de verzoekende partijen in gebreke voldoende concrete en precieze gegevens aan te brengen die de Raad toelaten de ernst van het ingeroepen nadeel, meer bepaald het probleem om deze oprit op een degelijke manier te gebruiken, te onderzoeken en vervolgens te beoordelen.

Bij gebrek aan bijkomende gegevens, waarbij de Raad alleen rekening kan houden met hetgeen in dat verband in het verzoekschrift aangevoerd wordt en met de bij het verzoekschrift gevoegde documenten, zijn de ingeroepen nadelen dan ook niet ernstig.

De verzoekende partijen voeren ook nog aan dat hun tuin, als gevolg van de bestreden beslissing, ingesloten zal liggen, waardoor er inkijk zal ontstaan omwille van het risico van een

constructie met twee bouwlagen op lot 3, omdat de verwerende partij in de bestreden beslissing als voorwaarde stelt de bouwoppervlakte van lot 3 tot 100 m² te beperken.

Het nadeel van inkijk door een constructie met twee bouwlagen op lot 3 vloeit evenwel niet rechtstreeks voort uit de bestreden verkavelingsvergunning, maar uit de concrete invulling ervan: de bouwwijze op lot 3 van de bestreden verkaveling zal pas blijken bij de indiening van de bouwplannen voor de op deze (en andere) kavel(s) op te richten woningen.

De verzoekende partijen voeren aan dat er niet alleen inkijk, maar ook afname van licht en bezonning zal zijn en dat dit des te meer geldt nu de bestreden verkavelingsvergunning toestaat tot 4 meter van de perceelsgrens te bouwen.

De verzoekende partijen blijven echter in gebreke concrete gegevens, zoals een schaduwstudie, voor te leggen, waaruit de Raad dan zou kunnen afleiden dat het schaduweffect de grenzen overschrijdt van hetgeen normaal in een bebouwde omgeving moet worden getolereerd.

De verzoekende partijen tonen verder ook niet afdoende aan dat de door hen aangevoerde nadelen moeilijk te herstellen zijn.

Volgens de verzoekende partijen zou er, in afwachting van de uitspraak van de Raad, reeds met de werken gestart worden, maar de verzoekende partijen kunnen zich dan beroepen op artikelen 6.1.41 en 6.1.43 VCRO om een herstellvordering in te leiden om de plaats in de oorspronkelijke toestand te herstellen.

Er is dan ook niet voldaan aan de in artikel 4.8.13 VCRO gestelde voorwaarde dat de Raad een bestreden vergunningsbeslissing alleen bij wijze van voorlopige voorziening kan schorsen ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel. Dit volstaat om de vordering af te wijzen.

B. Redenen die de schorsing rechtvaardigen

Aangezien de Raad in het vorig onderdeel oordeelt dat de verzoekende partijen niet voldoende aannemelijk maken dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing hen een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen, is een onderzoek van de redenen, die de schorsing van de bestreden beslissing kunnen rechtvaardigen, niet nodig.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het verzoek tot tussenkomst is ontvankelijk.
2. De vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing wordt verworpen.
3. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de uitspraak ten gronde.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 14 januari 2014, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, eerste kamer, samengesteld uit:

Eddy STORMS, voorzitter van de eerste kamer,
met bijstand van

Heidi HUANG, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de eerste kamer,

Heidi HUANG

Eddy STORMS